

[Bækgaard.]

En saadan Klausul er ny i denne Lovgivning, den har absolut ingen Forbindelse med Lovens Formaal, den kan ogsaa være skadelig for dette. Formaalet med at indføre den nævnte Bestemmelse kan kun være at søge at udvide Fagforeningernes Magtomraade, og det burde denne Lovgivning efter min og mit Partis Mening ikke benyttes til. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at tage denne Lovens Formaal uvedkommende Bestemmelse ud af Lovforslaget. Den tjener ikke noget nyttigt Formaal, men sætter derimod et Skel mellem de arbejdssøgende, som er ganske uforstaaeligt. Lad os ikke faa denne ellers gode Lovgivning — ogsaa i det foreliggende Forslag findes der mange gode Bestemmelser, som vi gerne ønsker gennemført —, lad os ikke faa denne gode Lovgivning og dette i øvrigt gode Forslag behæftet med saadanne uvedkommende Bestemmelser, som vi absolut ikke kan blive enige om at gennemføre.

Vi kan altsaa give Tilslutning til Lovforslagets Hovedbestemmelser, men vi maa meget fraraade dette Paahæng, som ikke kommer Hovedsagen ved. Vi henstiller, at § 15, 1ste Punktum, udgaar, ligesom vi ønsker klargjort sidste Punktum. Af disse Grunde ønsker vi Forslaget underkastet en kort Udvalgsbehandling.

J. R. Poulsen: Det Forslag, der er til Behandling, har sat Lidenskaberne i Bevægelse i det andet høje Ting. Det kom saa vidt, at der blev stillet en Dagsorden, men da vi ingen Retsstatsfolk har i dette Ting, kan vi maaske slippe for noget lignende her.

At Udstykningen fortsættes, vil ingen modsætte sig, men det kommer jo an paa, under hvilke Former det sker, og hvorledes Vilkaarene bliver for de unge, for de Familier, der skal bo paa og leve af disse Husmandsbrug. Formen er ved tidligere Love — og dette Forslag er jo en Fortsættelse af disse Love — blevet Statsfæsteformen, og det er vi fra vor Side Modstandere af. Vi mener, at Selvejeformen er den rigtige og giver Brugerne den mest tiltalende Tilværelse, naar Rentabilitetsmulighederne ellers er til Stede, men Muligheden for at faa en god Forretning og en god Forrentning ud af det at være Landmand kan i Øjeblikket synes at være noget problematisk.

Jeg husker, da jeg begyndte som ung Mand, at jeg lige efter Starten mødte en rigtig sortseende ældre Landmand, og han beklagede mig, at jeg skulde svare en saa

høj Afgift. Jeg blev godt gal i Hovedet paa ham, fordi jeg mente, at han ikke skulde prøve paa at berøve mig Modet. Saadan maa vi ikke gøre herindefra, men vi har Pligt til at forme Vilkaarene for de unge saaledes, at de med nogenlunde Sikkerhed tør starte egen Bedrift.

Jeg anerkender, at der fra Regerings og Rigsdags Side gøres en Del for at dygtiggøre Landboudommen. Det viser sig altid, at Dygtighed, Flid og Sparsommelighed er mere værd end Penge som Begyndelsesgrundlag, men disse tre Dyder er ogsaa en Nødvendighed, for ellers gaar det ikke. Mange af os kender sikkert Eksempler paa dygtige Landarbejdere, som er gaaet i Gang med egen Bedrift, men i disse svære Aar ønsker sig tilbage til en god fast Plads ved det større Landbrug, hvor de havde meget færre Bekymringer. Jeg saa forleden en Opgørelse fra en Regnskabskonsulent, jeg tror det var i Vejle Amt, for 6 Husmandsbrug. Han opgjorde Forrentningsprocenten for disse Brug for Aaret 1. Juli 1936 til 1. Juli 1937 til 0,1 pCt., og han tilføjede, at saadan vilde det nok være for Resten af Husmændene der omkring. Nu var Høsten 1936 jo meget daarlig, men det er alligevel ikke lystige Udsigter for de unge, der skal begynde, at noget saadant kan falde ind.

Jeg er enig i, at Husmændene efter Forslaget faar større Laan til Bygninger, og at en Del af Laanet bliver rentefrit. De øvrige Lempelser har vi heller ikke noget at indvende imod, vi er tværtimod enige i, at der skal gøres, hvad gøres kan, for at de unge kan komme til at starte under nogenlunde trygge Forhold. Men i Lovforslagets § 15 har Fagforeningerne været der med deres Diktat. Denne Paragraf burde være udeladt, eller ogsaa burde Familieforsørgere, som ikke er arbejdsløshedsforsikrede, have lige Ret med de andre. Det kan meget vel tænkes, at en mindre Gaardbruger eller Husmand, som er gaaet i Stykker ved sit eget Brug, kunde arbejde med ved Opførelsen af Bygningerne til et Husmandsbrug uden at være arbejdsløshedsforsikret.

Naa, Lovforslaget bliver nu nok gennemført, det har Regeringen i sin Magt, og den plejer ikke at tage i Betænkning at bruge denne. Den højtærede Landbrugsminister maa vel ogsaa have tænkt paa, hvorledes Loven vilde komme til at virke for Landets øvrige Landmænd, men maaske det ikke har nogen Betydning. Hver Gang en Gaard udstykkes, bliver Besætningen af Kvæg og Svin jo forøget stærkt. Smørret skal sælges, og da Afsætningen til